

Режим Мила Ђукановића инсистира на томе да је доношење Закона о слободи вјероисповјести најзначајнији државотворни акт од обнове црногорске државности 2006. На тај начин, наводно, поништава се последњи остатак окупације из 1918, и довршава процес стварања државе и нације. Ђукановићеве присталице тумаче протесте који се последњих недеља одвијају у многим градовима као покушај уцене од стране великосрпског национализма.

Спорни Закон, међутим, има најмање везе са религијом. Циници кажу да у Црној Гори има више верских објеката него правих верника. Тај правни акт треба да оснажи Ђукановићев систем личне власти. Његова клептократска диктатура није осигурана док он не преузме контролу над Митрополијом црногорско приморском СПЦ, последњом важном институцијом која је аутонома у односу на режим.

Последњих година Ђукановић је био изложен озбиљним оспоравањима и протестима па своју власт више не може да осигура на стари начин. Током избора 2016. инсцениран је фарсични „државни удар“, а сада он политиком идентитета покушава да придобије црногорску јавност и тако поново победи на изборима који треба да буду одржани ове године. Ксенофобни концепт базира се на тобожњем спасавању мале нације од агресије великосрпског национализма која се врши преко СПЦ. “Могуће је увек повезивати већи број људи љубављу, ако постоје други на које ће се управити агресија “ писао је Фројд”
(1)

Црногорски "Закон о слободи вероисповести" између геополитике и питања идентитета

Пише: Мирослав Самарџић
петак, 17 јануар 2020 10:02

Пише: Мирослав Самарџић
петак, 17 јануар 2020 10:02

